

SKAPELSENS TRIPTYK

Livets väg
Kärlekens väg
Tron och hoppets väg
Frälsarkransens väg

Ikongraf

Christina Lundström i samarbete med Martin Lönnebo

BÖN VID TRIPTYKEN

*Gud, jag ber inte om något märkvärdigt.
Jag är inget helgon, men jag önskar innerligt
att mitt ansikte någon gång fick återspela ljuset
från den skönhet som skall frälsa världen.
Jag drömmer om att ofta få reflektera en glimt
av detta gudomliga ljus i en mörk värld.
Ljuset som ger oss livsmod och kraft,
så att vi orkar kämpa för en rimligare värld.
Visa oss vägen, gör oss villiga att gå den. Amen.*

Martin Lönnebo

GLORIA – FADERN

*Fader vår, som är himmelen,
Du ljusets och livets Fader.
Du som intet jordiskt öga kan se.
Låt en stråle av ditt skapande ljus
skina över oss: i missmodets tid,
i tvivlets natt, i dödens mörka dal.
Fräls oss ifrån ondo. ty
riket är ditt, och makten och visheten. Amen.*
Martin Lönnebo

I Skapelsens ögonblick sprängs ljuset fram ur tystnaden.

Fjällrenen som har den vackraste utsikten ser mot norrskenet som omsluter naturen.

Franciskus lyfter sina händer mot Skapelsens gröna pärla och ser rosen. Han hänförs tillsammans med djuren över naturens skönhet.

Jacob vilar bekymmerslöst och drömmer om änglarna som går på sin stege fram och tillbaka mellan himmel och jord. De kommer med budskap om att himmelen är nära och bär bud om Guds nåd och kärlek.

I detta ögonblick gjuter Kristus med hjälp av den eviga Kärlekenspärla liv i Adam och Eva.

Livets träd sträcker sina grenar mot himlavalvet i ett notsystem för att ge liv till Skapelsens musik. Medan trädets rot växer sig ner i den rika myllan för att ge oss kraft och vila.

Skapelsens under hjälper oss människor att se skönheten i allt levande på jorden.

*Bön vid den gröna Hemlighetspärlan
Helige Fader. Du är gränslös, du är nära, du är ljus.
Som barn av moder Jord lyfter vi våra händer:
Tack för alla dina under: för sol och måne,
för vind och vatten, för våra vänner: djur,
blommor, fjärilar, maskar och flygfän.
Gud välsigna och bevara oss alla.*
Martin Lönnebo

KYRIE – SONEN

*Jesus Kristus, ljus av ljus,
kärlek av kärlek,
min broder, min Frälsare,
som tar emot mig med öppen famn.
Jag dog för dig, jag lever för dig,
jag räddar dig i storm och fara.
jag följer dig hela vägen hem
till vår Faders hus vid Livets stilla källa. Amen.*

Martin Lönnebo

Herre förbarmadig över oss!

Gudspärlan tycks sväva fritt i universum.

Kristus händer sträcker sig ut från ljuset,
ut i rymden för att nå mig. Rädda mig från
mörkret! Omfamna mig med ditt värmande
ljus. Lämna mig inte ropar jag!

Och ljuset växte sig starkt inom mig och jag,
den lilla vita Jagpärlan svävar fritt i universum
mellan nattens svarta pärla och Guds av guld
lysande pärla.

Tystnaden lyser i mörkret, lyser över havets
upprörda virvlande vågor som slukar allt som
kommer i dess närhet.

Tidens vingslag drar mig ner i vattnet. Men i
ljuset av tystnaden möter jag Noa som visar
mig arken, räddningens båt. Rädda mig från att
drunkna ropar jag!

Jag lyfter mina händer mot ytan och ser Kristus
som räcker fram Frälsarkransen. Händerna som
tar emot den.

Och så befinner jag mig i båten, slår följe med
Heliga Birgitta och hennes systrar som för mig
vidare in i Sanktus mot den Åttandedagen.

*Bön vid den lysande vita Jagpärlan
Och du är min, och jag är din.
Den lysande lilla vita Jagpärlan
finnas på min plats i existensens mysterium,
den mellan lysande Gudspärlan
och den svarta Nattens pärla.
Guds ljus lyser även i mörkret,
det följer oss hela vägen hem.*

Martin Lönnebo

SANKTUS – ANDEN

*Helige Ande, ljus av ljus,
kärlek av kärlek,
hjärtats brinnande låga,
vår Hjälpare och Vägvisare.
Du andas in liv och kraft hos dem,
som med Herrens mor och alla heliga,
gå i Kristi fotspår på Livets väg,
skön är själarnas pilgrimssång. Amen.*

Martin Lönnebo

Tystnaden möter mig med sitt ljus, som bor i trädet, vid stranden. Jag följer stranden och mina steg vadar över porlande källvatten fram till havet som ligger spegelblankt framför mig.

Ljuset blir nu så starkt att det bländar mig. Jag lyfter blicken och ser den helige Ande, fågel Fenix som föds ur det brinnande hjärtat!

Johannes evangelisten, örnen flyger ut med uppenbarelsboken medan Uppståndelsepärlan lyser med sitt löfte om att nåden har du fått av kärlek och att Du duger som du är.

Maria Gudsmoder, Himladrottningen står omgiven av rosenkransen i Tystnadenspärla. Hon bär himlavalvet över sina händer och den ännu ofödda Kristus Emmanuel vid sitt bröst.

Fåglarnas sång överröstar mitt hjärtas slag när de flyger över mitt huvud i en vacker fylking. Men så ser jag att en av fåglarna vänder om och flyger tillbaka, mot mig.

Som i ett kärleksrus lyfter jag mina armar och möter min själ i kärlekens röda pärla. Jag tar emot Guds kärlek. Var inte rädd!

Så kom en ny morgon, Åttendedagen med ny måne, ny sol, ny jord! Ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det.

Bön vid den vita Uppståndelsepärlan

*Den vita Uppståndelsepärlan
välsignar det brinnande hjärtat:
Välkommen hem, mitt kära barn.*

*Pärleporten öppnar sig, Pärlälven porlar.
”där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.”*

(Matt 6:21)

Martin Lönnebo

VÄGARNASOM BINDER SAMMAN SKAPELSENSTRIPTYK

VATTNET – LIVETS VÄG

Jag försvinner ner i vattnet som för mig fram i små porlande fjällbäckar för att sedan mynna ut i mina barndomsminnen.

Jag döps i vattnet och när jag kommer upp är jag i Kyrie. Havet stormar mot mig och jag dras ner i den djupaste rädsla och tvivel. Då förstod jag att vi alla föds i vattnet som är källan till våra liv. Dopets vatten blir kyrkans fostervatten som föder mig till nytt liv, vi föds ur och av vatten.

Vågorna för mig vidare in i Sanktus. Där möter jag källans söta vatten som rinner ner förbi Elias som sitter utanför sin grotta och ser bakåt mot Kyrie som jag nyss lämnat. Det söta vattnet möter det lugna salta havet i en ny morgon, en ny dag. I en evig horisont där man inte ser var jorden slutar och himmelen börjar.

ROSORNA – KÄRLEKENS VÄG

Djuren hänförs tillsammans med Franciskus i kärlekens lovsång. De ser rosens skönhet, de purpurroda bladen som står i kontrast till de sylvassa törnen som växer ut och skyddar den. Rosens taggar blir till Kristus törnekrona i Kyrie. Med kärlekens kraft och skönhet omfamnar rosorna Kristus i hans lidande på korset.

Rosorna för oss vidare in i Sanktus. Där bildar de Rosenkransen runt Maria, Gudsmoder. Hon bär Himlavalvet över sina armar bärande Kristus Emmanuel, Tecknets Gudsmoder, vid sitt bröst.

FÅGLARNA – TRON OCH HOPPETS VÄG

Jag vaknar till av fågelsången i Gloria och ser på Franciskus och minns att han predikade för fåglarna. Fåglarna flyger lekande ner mot jorden i en lustfylld lek som smittar av sig. Men vart är ni på väg? Vart för färden er? Till Kyrie, till den jord som är Nattenspärla där allt slocknat, där mörkret har sänkts ner och inget liv längre existerar. Där fåglarna flyr desorienterade bort ut till ingenstans. För att sedan se stjärnorna som plötsligt lyser upp och visar vägen till Sanktus.

Så återföds och uppstår vi i Anden. Som fågel Fenix ur det brinnande hjärtat. I en fylking flyger fåglarna och visar vägen till en ny dag, ny jord och en ny himmel på sin väg in i evigheten.

PÄRLORNA – FRÄLSARKRANSENS VÄG

Pärulan kan vara så stor så jag först inte ser den. Eller så liten att jag inte upptäcker den. Men den finns där med sin energi, som i Kristallen den fina. GLORIA – Jag söker den och jag ser dess kraft och skönhet i Skapelsens eviga rytm.

KYRIE – Jag känner den och jag finner dess värme och förtröstan i mitt mörkers rädsla och förtvivlan, aldrig är jag ensam.

SANKTUS – Jag hör den och jag låter den visa mig vägen till Gud genom mitt pulserande hjärta.

GUD SOM IKONMÄSTAREN

*Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande
som målat Skapelsens ikon, oändligt stor och skön,
och den lilla jorden, Livets ikon, vår kära,
som nu blir i allt sämre skick.*

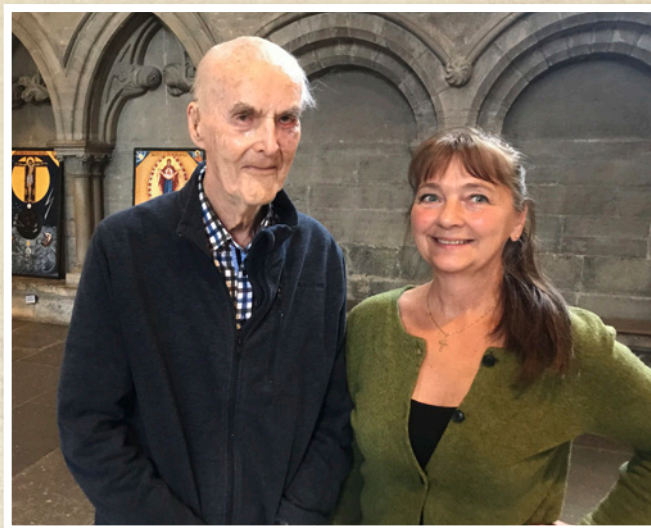
*Tack för att du tar dig an det skadade,
och med korsmärkt pensel förnyar den,
och låter guldets reflektera heligt ljus.
Tack Gud, för att du söker göra oss människor till
Omsorgens ikoner.*

*Ära vare dig, såsom det har varit, är och skall vara
från evighet till evighet. Amen.*

Martin Lönnebo

CHRISTINA LUNDSTRÖM & MARTIN LÖNNEBO I SAMARBETE

Jag började måla ikoner under ledning av Fader Johannes Deurloo åren 1979 till 1981. Mitt intresse för denna konstart väcktes då jag var färdig med min musikutbildning i Stockholm.

Jag sökte 1981 in till Konsthögskolan i Athen som elev till professor Konstantinos G. Xynopoulos i bysantinskt ikonmåleri (bärande och fast form, freskomålning). Utbildningen var två år. Jag fick först gå ett år som privatist och samtidigt läsa på universitetet för att studera gammalgrekiska innan jag kunde följa den ordinarie undervisningen.

När jag kom hem till Sverige studerade jag konstvetenskap vid Uppsala Universitet.

Samtidigt hade jag kurser i ikonmåleri, bland annat hos Mariadöttrarna i Vallby utanför Enköping. Mariadöttrarna lever klosterliv inom Svenska Kyrkan.

Christina Lundström

För att se mina tidigare triptyker, scanna QR-koden nedan.

FRÄLSARKRANSEN

Frälsarkransen har i 25 år berättat att det goda kan övervinna det onda. Den vill ge dig livsmod. Rör vid kransens pärlor såsom du kärleksfullt berör ett barn eller en fågelunge. Du påminns då om Alltet inom dig, det Heliga.

Frälsarkransen har 18 pärlor, varav 6 är Tystnadspärlor. Denna triptyk har 18 pärlor och 2 Tystnadspärlor på varje. Jesus säger:

Med himmelriket är det som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla går han och säljer allt han äger och köper den.

(Matt 13; 45, 46.)

Martin Lönnebo

Ikonograf

070 267 97 58

ikonograf.se@gmail.com

www.ikonograf.se